

Azim ve çalışmanın zirveleştirdiği bir Konsertmaister

İLHAN ÖZSOY

İlhan Özsoy, Ankarada yedek subay öğrencisi olduğum yıllarda tanıdım. Bir akşam, Ankaralı arkadaşlarla bulduğumuzda bana, seni medarı iftiharımız olan

İLHAN ÖZSOY
Çalışmanın sonu., başarı..

bir kemancı ile tanıştıralım ister misin dediler. Tabii ben, hem de nasıl diye karışık verince hemen o dakika bulduğumuz bir arabaya atılarak İlhanın 110 liraya oturduğu bodrum palasaya yollandık. İşte o güne kadar sadece adını ve başarılarını duyduğum bu sanatçıyla tanışmam böyle oldu..

İlhan o tarihlerde ihtisasını yaptığı KÖLN müzik akademisini solist olarak bitirmiş, aynı süre zarfında kuartetiyle katıldığı uluslararası bir oda müziği yarışmasında ikinciliği kazanmış, repertuarı en güç konsertolarla dolu gençcek bir kemancıydı. Hemen her 15 günde bir ya orkestra, ya piyanoyla ya da konserler veriyor bu konserlerde Glazunov, Dvorak gibi konsertoları su içer gibi çalışıyordu. Hırshıydı. Kendini ve saantını kabul ettirebilmek için pek çok faktörle amansız bir mücadeleye girmişti. Henüz hiç bir fonksiyonu olmayan gençler hariç hiç bir tutanı yoktu. Adını asi kemancı koymuşlardı. Yerlerine bir çeki taşı gibi oturmuş bazı kişiler İlhan'ın bu mücadelesini bıyıkaltı bir tebessümle izliyorlardı. Onlara göre kidem ve kadim esastı. Çevresini tanıdıkça itiraf edeyim ki benim de bu genç kemancının başaraçığına olan inancım her gün biraz daha azalıyordu.

İlhan ise hiç bir şeye aldırmaksızın o hava almaz gün görmez evinde insanüstü çalışmasına devam ediyordu..

Okulu bitirip subay olarak İstanbul'a tayin edildiğimde vaziyet bu minval üzerine sürüp gidiyordu. Araya yıllar girdi. Ben Avru paya gittim. Ve İlhanla olan irtibatımız kaybolmuş oldu. Türkiye'ye döndüğümde duyduğum en güzel haberlerden birisi İlhanın davasını kazandığını işitmek oldu. Nihayet kendini kabul ettirmişti. Hem de su götürmez bir şekilde. Devlet Opera Orkestrasının başına Konsertmaister olarak getirilmiş ve bütün teknik sorumluluk ona verilmişti. Bu haberdan sonra acaba ne gibi bir değişiklik oldu diye orkestrayı diplemek istiyordum. Kısmet bu yılmiş. Ok atmadan piccicato yapan. orkestracılığın solo çalmaktan tamamen ayrı bir şey olduğunu bilen, sonorite ve kalitesi bu derece üstün bir orkestra bulacağımı doğrusu ya, bütün iyi niyetime rağmen beklemiyordum. Hele kemancıların başarısı her türlü övgünün üzerindeydi. İlhan, sebat ve çalışmayla nelerin yapılabileceğinin ideal bir örneğini vermişti. Darısı diğer gençlerin başına....

A.T.

KİMLİK KARTI

İstanbulda doğdu. Ke mana önce özel olarak başladı. Orta okulu bitirdikten sonra Ankara Devlet konservatuarında imtihan vererek Profesör Necdet Remzi Atakın sınıfına girdi. Daha öğrenciliğinde orkestra eşliğinde ve solo konserler vererek 1948 yılında pek iyi derece ile mezun oldu. Cumhurbaşkanlığı orkestrasında iki yıl çalıştıktan sonra 2 yıllığına Köln Yüksek Müzik Akademisine gönderildi. Buradan solist olarak diploma aldı. Aynı yıl kuartetiyle katıldığı bir uluslararası yarışmada (ARMSTAD şehrinde) ikinciliği kazandı. Ankaraya döndüğünde 1 yıl senfoni orkestrasında çalıştı. Devlet konservatuarında ve Gazi Terbiye Enstitüsünde öğretmenlik yaptı. Daha sonra yeni kurulan Opera Orkestrasına Konsertmaister olarak atandı. Halen aynı görevdedir. Hocası Necdet Remzi Atakın kızıyla evli olan İlhan Özsoy, orkestra dışındaki çalışmalarını yeni kurduğu bir yaylı sazlar kuartetiyle yapmaktadır. Oda müziğini ve yerli bestecileri Türkiyede tanıtmayı ilkö edinen sanatçı bu çabasında da büyük başarı göstermiştir.